

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2011. évi október hó 7. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A másodfokú bíróság az emberölés bűntettének kísérlete miatt a **vádlott** ellen indult büntetőügyben a Somogy Megyei Bíróság B.157/2011/8. számú ítéletét az alábbiak szerint változtatja meg:

- a vádlott bűnösségét a Btk.316.§ (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés d) pontjára figyelemmel a (4) bekezdés b/1. pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett lopás bűntettében is megállapítja;
- a vádlott büntetését 4 (négy) év börtönre és 4 (négy) év közügyektől eltiltásra súlyosbítja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a vádlottat, hogy fizessen meg az államnak a másodfokú eljárásban felmerült 3.750 (háromezer-hétszázötven) forint büntügyi költséget.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész a vádlott terhére súlyosbításért, hosszabb tartamú szabadságvesztés és közügyektől eltiltás kiszabása, a vádlott és védője felmentés érdekében jelentett be fellebbezést.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta, a kiszabott büntetések súlyosbítása mellett a vádlott bűnösségének a korábbi próbára bocsátással érintett lopás bűntettében való megállapítására is indítványt tett. A védő perbeszédében jogorvoslati nyilatkozatának megfelelően a vádlott felmentését kérte.

A másodfokú bíróság a jogorvoslattal megtámadott határozatot a Be.348.§ (1) bekezdése értelmében a megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül.

Ennek során a tényállást mentesnek találta a Be.351.§ (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól, az hiánytalan, teljes körben felderített, iratellenes megállapítást vagy téves ténybeli következtetést nem tartalmaz.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok maradéktalan betartásával a kellő részletességgel folytatta le. A bizonyítékok kimerítő, a logika szabályaival is összhangban álló értékelésével adott számot ténymegállapításairól, köztük a vádlotti védekezés elvetésének okairól.

Miután az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárás során feltárt valamennyi bizonyítékot mérlegelési körébe vonta, és azokat helyesen is értékelte: a másodfokú bíróság indokolásában mindössze az alábbiak kiemelését tartotta szükségesnek:

Helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor ténymegállapításait alapvetően a **sértett** eljárás során mindvégig határozott, a vádlottat terhelő vallomására alapította. Ez az előadás az ügy lényeges körülményeit illetően az eljárás különböző szakaszaiban, még a szembesítések során is egyező, tehát következetes volt. A bizonyítási eljárás során nem lehetett olyan okot feltárni, amely a legtávolabbi magyarázattal szolgálhatott volna ilyen súlyú bűncselekménnyel történő hamis vádolásra. A valótlan tényállítás lehetősége ellen szólt az a körülmény is, hogy a vádlott és a sértett több mint kettő esztendeje együtt laktak, egymással jó viszonyban voltak. A sértett érdekeltségére, vádlottal szembeni elfogultságára utaló adat tehát nem merült fel.

A sértetti előadás hitelességét alátámasztotta az a körülmény is, hogy a **sértett** a bűncselekmény elkövetését követően a helyszínen rövid idővel később megjelenő valamennyi személy előtt, majd kórházi ellátása során is a vádlott általi elkövetésről tett említést. A tanúként kihallgatott orvos (**tanú1**), a rendőrök (**tanú2**, **tanú3**), a mentős (**tanú4**), illetve a kórházi orvos, (**tanú5**) a sértetti vallomással egyezően számolt be a cselekmény elkövetőjéről, valamint az elkövetés módjáról.

Hangsúlyozni szükséges, hogy a bűncselekmény megvalósításának időpontjában a helyszínen kizárólag a vádlott és a **sértett** tartózkodott, más személy jelenlétére utaló adat az ügyben nem merült fel. Az elkövetéshez eszközül használt fejszét a helyszíni szemle során a vádlott ágyán találták meg.

A vádlott általi elkövetést támasztotta alá **szakértő1** igazságügyi orvosszakértő is véleményében, aki mind az önkezdőséget, mind a baleset következtében való sérülés-keletkezés lehetőségét kizárta. A szakértő a sértett által megjelölt és lefoglalt fejszét a cselekmény lehetséges elkövetési eszközének tartotta.

A helyes, hiánytalan tényállás a Be.351.§ (1) bekezdése alapján irányadó volt a fellebbezési eljárásban is.

E tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlott büntetőjogi felelősségére.

A felmentést célzó fellebbezések tehát nem voltak megalapozottak.

Amint arra a fellebbviteli főügyészség átiratában helytállóan utalt, az elsőfokú bíróság elmulasztotta a próbára bocsátás megszüntetésével, illetve hatályon kívül helyezésével érintett bűncselekmény vonatkozásában a vádlott bűnösségének megállapítását. A Siófoki Városi Bíróság 5.Bk.109/2010/2. számú végzésével ugyanis tárgyalás mellőzésével alkalmazott próbára bocsátást, ezért elmaradt a vádlott bűnösségének megállapítása. Ha ilyen esetben újabb bűncselekmény elkövetése miatt a próbára bocsátás hatályon kívül helyezése indokolt, az ítéletben nem csupán a később elkövetett, hanem a korábbi bűncselekmény elkövetése miatt is bűnösséget kell megállapítani. A kifejtetteknek megfelelően a másodfokú bíróság pótolva az elsőfokú bíróság mulasztását, megállapította a vádlott bűnösségét további, a Btk.316.§ (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés d) pontjára figyelemmel a (4) bekezdés b/1. pontja szerint minősülő lopás büntetében is.

Pótolni kellett a hatályon kívül helyezéssel kapcsolatos jogszabályhely megjelölését is; ennek anyagi jogi alapja a Btk.73.§ (2) bekezdésének II. fordulata, eljárásjogi alapja a Be.330.§ (4) bekezdése volt.

A vádlott terhére megállapított élet elleni bűncselekmény minősítése megfelel az anyagi büntető jogszabályoknak.

Az elsőfokú bíróság azonban nem határozta meg az élet elleni bűncselekmény vonatkozásában a szándék formáját. A másodfokú bíróság álláspontja szerint - a vádlott ittassága miatt elsődlegesen a cselekmény tárgyi tényezőiből kiindulva - egyenes szándékra (Btk.13.§ I. fordulat) lehetett következtetést levonni. A bűncselekmény elkövetési eszköze, annak kiemelkedő veszélyessége, emberi élet kioltására való alkalmassága mellett a közepes-nagy erőbehatás, a célba vett testrész, illetve az előidézett sérülés súlyossága egyaránt az ilyen következtetés levonására alkalmas.

A büntetés kiszabásánál irányadó rendelkezések kiegészítésre szorultak azzal, hogy a Btk.85.§ (2) bekezdésére figyelemmel a halmazati büntetés alapja helyesen öttől tizennyolc évig terjedő szabadságvesztés, amint erre a fellebbviteli főügyészség átiratában helytállóan utalt. Ennek középértéke a Btk.83.§ (2) bekezdésére figyelemmel tizenegy és fél év volt.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket nagyobb részt helyesen tárta fel.

Súlyosító körülmény az ittas állapotban, eljárás hatálya alatti elkövetés. Enyhítő körülmény a kísérlet, melynek nyomatékát azonban csökkentette az a tény, hogy a halálos eredmény bekövetkezésének elmaradásában a vádlottnak nem volt szerepe. A vádlott büntetlen előéletének súlyát az eljárás hatálya alatti elkövetés mérsékelte. További enyhítő körülményként értékelte a másodfokú bíróság a vádlott megromlott egészségi állapotát.

A fenti körülmények alapján az elsőfokú bíróság indokoltan alkalmazta a vádlottal szemben az ún. enyhítő szakaszt, amelynek jogszabályhelyét azonban elmulasztotta felhívni. A törvényi minimumot el nem érő szabadságvesztés kiszabására a Btk.87.§ (1) bekezdés és (2) bekezdés b) pontja alapján volt lehetőség.

A másodfokú bíróság a kiszabott szabadságvesztés tartamát azonban indokolatlanul enyhének találta, ezért a lakótársa sérelmére, minden különösebb előzmény és indok nélkül megvalósított, súlyos következményeket előidéző cselekmény miatt kiszabott 3 év szabadságvesztés mértékét 4 évre felemelte.

A súlyosítást célzó jogorvoslati kérelem a fentiek szerint megalapozott volt.

A szabadságvesztés végrehajtási fokozata kapcsán mellőzni kellett a Btk.85.§ (2) bekezdésére vonatkozó téves hivatkozást.

Mindezeket figyelembe véve a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének a főbüntetést és a próbára bocsátást érintő rendelkezését a Be.372.§ (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg egyéb törvényes rendelkezéseit a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

P é c s, 2011. október 7.

Dr.Krémer László s.k. a tanács elnöke, Dr.Halász Etelka s.k. előadó bíró, Dr.Tóth Sándor s.k. bíró

A Somogy Megyei Bíróság B.157/2011/8. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.II.160/2011/7. számú ítélete folytán - az abban írt változtatásokkal - a 2011. évi október hó 7. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

.Krémer László s.k.
a tanács elnöke

